

ΔΙΓΑΙΟΠΕΛΑΓΗΤΙΚΟΣ ΦΟΛΗΤΙΣΜΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΠΟΡ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ—ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΑΡΗΓΙΑΝΝΗΣ // «Τηλεγραφικὴ διεύθυνσις ΔΙΓΑΙΟΠΕΛΑΓΗΤΙΚΟΣ»

ΚΥΡΙΑΚΗ 30 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1935 // Ἔτος 5ον Ἀριθμ. 117 // Γραφεῖα Σποῶν Κουρτζή // ΕΝ ΜΥΤΙΑΝῆΙ

ΤΟ ΔΙΔΑΓΜΑ

Εἰς τὴν Γενεύην παίζεται, ἓνα δοῦμα. Εἰς μίαν ἀκτὴν τῆς ἀνατολικῆς Ἀφρικῆς προακουάζεται μία σφαγή. Καὶ ἐξ αἰτίας αὐτῆς δύο μεγάλοι λαοὶ τῆς Εὐρώπης ἐτοιμάζονται νὰ ριφθοῦν κατ' ἀλλήλων προσσύροντες εἰς τὴν θέναν τῆς τιτανεῖου συγκρούσεως τὸν τὴν ἀνθρώπου πόνητα ὀλοκλήρον.

Καὶ ὁμοῦ τὴν ἰδίαν ἀκροθῶς ὄραν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ὅπου κατέληγον ἄλλοτε τὰ νήματα τῶν διεθνῶν διολποτικῶν εἰς τὴν πρωτεύουσάν αὐτὴν ὅχι τῆς Τουρκίας πλέον ἀλλ' ὀλοκλήρου τῆς συνασπισμένης Βαλκανικῆς ἐξ λαοῦ ἢ μακραίων τῶν ὁποίων ἱστορία εἶνε πλήρης πολέμων μεταξὺ τῶν καὶ πλήρης αἱματός, ἀγωνίζονται εἰς ἓνα στίβον εἰρηνικῶν διεκδικουμένων μεταξὺ τῶν εἰς μίαν πάλιν εὐγενῆ τὸν κότινον τῆς Βαλκανικῆς Ὀλυμπιάδος.

Τὸ γεγονός καὶ σοβαρὸν εἶνε καὶ ἄξιον μαγίστης ἐκ μέρους τοῦ κόσμου ὅλου προσοχῆς καὶ διδασκτικώτατον.

Ἡ ἐγκύς ἀνατολὴ καὶ ἡ Βαλκανικὴ, ἡ ὁποία ἐθεωρεῖτο μέχρι τοῦδε ὡς ἡ ἐστία ὅλων τῶν διεθνῶν περιπλοκῶν καὶ τὸ θέτρον διαρκῶν συρράξεων καὶ πολέμων, ὅχι μόνον διεψεύδει σήμερον, καὶ μὲ ἔργα πλέον τὴν κακὴν αὐτὴν φήμην τῆς ἀλλὰ δίδει καὶ πρὸς τὴν δύσιν ἓνα μᾶθημα διδασκτικὸν οὐδὲ ὅπως τοῦ ραπέρματος διαφέρων.

Κυρίως μὲ τὴν στενήν, καὶ πραγματικὴν καὶ ἀνοποσθόβολον μεταξὺ τῶν συνασπισμένων λαοῦ τῆς Βαλκανικῆς χερσονήσου ἀποδεικνύουσι σήμερον ὅτι ἡ ἐξαρτίας τῆς εἰρήνης τῆς ἀνατολῆς, εἶνε ἀπολύτως δυνατὴ καὶ χωρὶς τὰ ὄπλα τῆς πολεμικῆς δύσεως, ἢ μάλιστα ἢ τὴν εἰρήνην αὐτὴ μόνον ἀνευ τῶν φώτων τῆς δύσεως εἶνε νοητή.

Πράγματι μόλις οἱ λαοὶ τῆς Βαλκανικῆς ἐπύσαν ἐπικοινωνουμένους μεταξὺ τῶν μέσων τῶν Εὐρωπαϊκῶν πρωτευουσῶν, καὶ χειραφετούμενοι ἀπεφάσισαν νὰ θέσουν τέρμα εἰς τὴν ἐπ' αὐτῶν ἀσκουμένην ὑποπτικὴν τῆς δύσεως κηδεμονίαν καὶ μεταξὺ τῶν συνενοήσεως ἐπετεύχθη ὡς κατὰ τὸ ἐντελὸς φυσικὸν ὡς κατὰ τὸ ὁποῖον ἦτο δυνατόν νὰ ἐπιτευχθῆ ὅταν ἢ πρὸς τοῦτο διάθεσις ἐξεδηλοῦτο.

Καὶ οὕτω ἐνῶ σήμερον οἱ Εὐρωπαῖοι σοφῶς καὶ διπλωμάτῃ συγκεντρωμένοι εἰς τὴν Γενεύην ἐν ὀνόματι τῆς εἰρήνης προακουάζουν τὸν πόλεμον, διαθεδικοῦντες τοὺς πάντας ὅτι ἐργάζονται πρὸς διατήρησιν αὐτῆς εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν οἱ μέχοι τῆς γῆς μισοῦμενοι, λαοὶ τῆς αἱματοθρόνου καὶ αἱματοποτίστου Βαλκανικῆς Χερσονήσου συναδελφώνου τὰς σημεῖς τῶν εἰς ἀγῶνας εἰρηνικῶς καὶ ὁρατίους.

Ἡ ἀνατολὴ δηλαδὴ ὑψώνει πάλιν κατέναντι τῆς Δύσεως τὸ γηραιὸν τῆς ἀνάστημι καὶ τῆς διεκνύει τὸν δρόμον τὸν ὁποῖον προεπεὶ καὶ ὀφείλει νὰ ἀκολουθήσῃ ἂν θέλει ὅχι νὰ λέγεται μόνον ἀλλὰ καὶ νὰ εἶναι πραγματικὴ πολιτισμένη.

Καὶ τὸ μᾶθημα αὐτὸ δὲν τὸ δίδει μὲ λόγους κενούς ὅπως ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐκνενοῦνται κατὰ κίρῶς εἰς τὴν Γενεύην πιστοποιούντες τὴν χειροκροτικὴν τοῦ λεγομένου Δυτικῆς Εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ, ἀλλὰ δι' ἔργων καὶ μάλιστα δι' ἔργων ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ὁποίων προπορεύεται ἡ γεολογία τῶν ἐξ λαῶν τῆς Βαλκανικῆς Χερσονήσου ἢ θετικῆς σήμερον δηλαδὴ, ἢ προεξοφλοῦσα τὴν ὁρατίαν αὐρίον καὶ ἀποδεικνύουσα ὅτι αἱ ἐχθρότητες καὶ αἱ κηκίαι αἱ ὁποῖαι ἐχρηκτικῆσαν τοὺς λαοὺς τῆς Βαλκανικῆς ἀποτελοῦν τοῦ λοιποῦ λυπηρὸν καὶ νεκρὸν πλέον παρελθόν.

Ο ΑΡΗΣ ΚΑΤΟΠΙΝ ΠΑΛΛΗΣ ΣΚΛΗΡΑΣ ΕΝΙΚΗΣΕ ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΔΙΑ 2 - 1

ΑΠΟΣΠΑΣΑΣ ΤΟ ΚΥΠΕΛΛΟΝ Κ. ΚΕΤΣΕΑ

Ἡ ἐπιθετικὴ γραμμὴ τοῦ Ἄρεως ἡ ὁποία μὲ κεντρικοὺς τοὺς μαχηκωτέρους ποδοσφαιριστάς τῆς ὁ ἀποτελέσασ τὸ θωρὸν πυροβολικὸν διὰ τὰς ἀντιπάλους ἐστίας κατὰ τὴν ἐφετηνὴν περίοδον.

Μέσα εἰς μίαν ἀγώνισαν «Συντάγματος», διάχυτον ἀπὸ ἀγωνίαν καὶ ἐνώπιον πλήθους φιλάθλων διεξήχθη γῆρας εἰς τὸ γηπεδον τοῦ Παλλεσβιακοῦ ὁ δεύτερος ποδοσφαιρικὸς ἀγὼν «Ἄρεως» — προσημνύετο εἰς ἀκρον ἐνδιαφῶρων τῶσον δὲ μάλλον καθ' ὅσον ἡ μὲν ομάδα τοῦ Συντάγματος ἀποτελουμένη ἀπὸ ποδοσφαιριστῶν ἰκανοῦς καὶ σκληροῦς ἐνεφανίζετο ἰσχυρωτάτη

Γ. Χαμχούρης

Γ. Παραδέκας

Ι. Χαϊδᾶς

Σ. Σαλατέλλης

Β. Τζαβέλλας

καὶ ἐπικινδύνος διὰ τὸν Ἄρη, οἱ δὲ τελευταῖοι διακρινόμενοι διὰ τὴν μαχητικότητα καὶ αὐτοθυσία των πολλὰς παρεῖχον ἐλπίδας διὰ τὴν νίκην. Ὁ ἀγὼν ἤρχισεν εἰς τὰς 4,30 μ. μ. μὲ διατετηγὴν τὸν ποδο-

σφαιριστὴν τοῦ Παλλεσβιακοῦ Μ. Φωμαδέλλη, καὶ ὑπὸ τὴν πνοὴν ἀρεκετᾶ ἰσχυροῦ ἀνέμου. Ὁ Ἄρης καίτοι εἶχε εὐνοϊκὸν τὸν θῆρα κατὰ τὸ πρῶτον ἡμιχρόνιον, ἐν τούτοις παῖξων μεδέκα μόνον παῖξιαι καὶ χωρὶς τοὺς ἀρίστους ποδοσφαιριστάς του Ζεῖμπέκη καὶ Λαλδαβάνην, δὲ καὶ μὲ σύνθεσι τῆς ομάδος του ὀχιτὴν ἐνδεδειγμένη, δὲν ἠδὺν νῆθῃ νὰ συνδυασθῇ καὶ νὰ ἀπειλήσῃ σοβαρῶς τὴν ἀντίπαλον ἐστία.

Ἀντιθέτως ἡ ομάδα τοῦ Συντάγματος χάρις εἰς τὰ ὑψηλά σώματα τῶν ποδοσφαιριστῶν τῆς καὶ τὸ ὑψηλὸν παιχνίδι τῆς ἐπραγματοποίησε πολλὰς καθόδους πρὸς τὸ τέρμα τοῦ Ἄρεως αἱ ὁποῖαι ὁμοῦς ἐυκόλως διελύοντο ἀπὸ τὴν ἀμύνα τῶν τελευταίων μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τοὺς Βόμβαν καὶ Ἀρμενάτσογλου.

Εἰς τὸ α' ἡμιχρόνιον ὁ Ἄρης κατήλθε μὲ τὴν κἀνωθι σύνθεσι. Διαμαντῆς, Βόμβας, Πασσοῦρας, Ζεῖμπέκος, Σολωμός, Κά-

βουρας, Σαλατέλλης, Παραδέκας Τζαβέλλας καὶ Ἀρμενάτσογλου. Μὲ τὴν ἐναρξί τοῦ ἀγῶνος εὐθὺς ἀμέσως ἐδημιουργήθη ἡ ἐντύπωσις ὅτι ὁ «Ἄρης» θὰ ἠττήτο.

Ὅλοι του οἱ παῖκται παρασυνδέντες προφανῶς ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων των, ἠκολούθησαν ἄθελαι τὴν τακτικὴν τοῦ ὑψηλοῦ παιχνιδιοῦ τὸ ὁποῖον ὁμοῦς ὡς ἐκ τῶν ὑστέρων ἀπεδείχθη, ἦτο ἀσύμφορον διὰ τὴν ομάδα των, λόγω τῶν μακρῶν ἀναστημάτων τῶν ποδοσφαιριστῶν τῆς κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τοὺς ἀντιπάλους τῆς οἱ ὁποῖοι ὅλοι γενικῶς διεκρίνοντο διὰ τὰ μεγάλα των ἀναστήματα.

Εἰς τοῦτο ἀκρικῶς ὀφείλετο καὶ ἡ μὴ ἐπιτεύξις τέρματος ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν εἰς τὸ πρῶτον ἡμιχρόνιον καίτοι εἶχον εὐνοϊκὸν τὸν ἀέρα.

Ὁ ἀγὼν εἰς τὰ πρῶτα λεπτὰ ἦτο ἀμείροπος ἡ δὲ (Συνέχεια σὴν 4η σελίδα)

ΕΠΙ ΤΗ ΑΘΛΗΤΙΚῆ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΕΙ ΤΗΣ ΜΥΤΙΑΝῆΣ

ΤΟ ΜΥΤΙΑΝΝΑΪΚΟΝ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΝ Ἡ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΙΣ ΤΗΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΣ ΤΕΤΡΑΕΤΙΑΣ

ΤΟΥ Κ. ΣΑΡΗΓΙΑΝΝΗΣ

Ποῖα τὰ αἷτια τῆς παρακμῆς τοῦ λεσβιακοῦ ποδοσφαίρου.— Ὁ Ἄρης καὶ ὁ Παλλεσβιακός δημιουργοὶ τῆς ἠθικῆς καὶ οικονομικῆς καταπτώσεως τοῦ ποδοσφαίρου ἐν Μυτιλήνῃ.

Ὁλεθρία ἢ θραύσις τῶν ὀστέων προπονῆται.— Μία πρόθεσις γενναίας χειρονομίας ὑπὲρ τοῦ ἀθλητισμοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ Προέδρου τῆς Ε. Π. Σ. Αἰγαίου κ. Γ. Καρπέτα πού ἔσβησε μέσα στήν θύελλα τοῦ φανατισμοῦ.

Ἀπομακρυνόμενοι ἀπὸ τὴν ἀθλητικὴν ἰδέαν ἀντὶ νὰ τὴν πλησιάσουν καὶ πᾶν ἄλλο ἢ τὴν ὑψηλὴν των ἀποστολήν, ὡς οὐλόγοι ἀθλητικοὶ ἐπιτελοῦν

ἀποτέλεσμα τοῦ ὁποῖου δυστυχῶς ὑπῆρξεν ἡ ὀλοσχερῆς συντριβὴ τοῦ ἀθλητικοῦ τῆς πόλεως μας οἰκοδομήματος καὶ (Συνέχεια σὴν 4η σελίδα)

ΟΤΑΝ Η ΜΠΑΛΛΑ ΣΧΑΒΩΝΕΙ

ΔΕΝ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΧΑΝΗ ΤΑ ΜΑΤΣ ΤΟΥ ΦΟΥΤ ΜΠΟΛ

Ο αιδεσιμώτατος Γκλεμπ Γκόρντερ, εφημέριος του ναού των Διαμαρτυρομένων εις Σλόου - προάστειον του Λονδίνου - εξέφρασεν από τον άμβωνα του ναού του, σχεδόν την αγανάκτησιν του εναντίον των μελλονύμφων οι οποίοι προσήρχοντο κατά τας απογευματινάς ώρας εις τον ναόν διά να εύλογησιν τους γάμους των. Πρέπει να γνωρίζουν οι προσερχόμενοι όπως τελούν τον γάμον των μεταξύ της 2-4ης επογευματινής δια τας ώρας αυτές γίνονται αγώνες φουτ μπόλ, εις τους οποίους με έμποδίζουν να παρίσταται, ενώ το θέαμα αυτό είναι το μόνον το οποίον με εύχαριστεί. Συμβαίνει πολλάκις να φθάνω εις το γήπεδον, όπου γίνεται το μάτς, ακριβώς την στιγμήν καθ' ην ο διαιτητής σφυρίζει το τέλος του αγώνος. Αυτό είναι άνοπόφορον. Η ζωή δι' έμέ δεν έχει κανένα θέλημα, εφ' όσον με έμποδίζετε να παρακολουθώ τους αγώνας του ποδοσφαίρου».

την διευθύνη την μπάλλα εις τους ακραίους κυνηγούς της ομάδος του οι οποίοι ως επί το πλείστον θα εύρίσκωνται άμαρκάριστοι.

Ένας τερματοφύλαξ δύναται πολλάκις να προσφέρει εις την ομάδα του μεγίστας υπηρεσίας όταν γνωρίζη να ξεκαθαρίση τις γραμμές της ομάδος του και να πιάση την μπάλλα και τας προεπουσας θέσεις εις το τέσμα του με ένα άσφαλή τρόπο.

Αυτό προϋποθέτει συνεχή και συστηματική άσκησι και συγγέντρωσι (προσοχή). Όταν αυτό γίνεται ο τερματοφύλαξ δεν μπορεί παρό να εξελιχθί σ' ένα ισχυρό στέλεχος της ομάδος του.

Συνκινητής

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΣΠΟΡ ΒΕΛΟΝΗ--ΑΐΒΑΛΙΩΤΗ ΑΛΚΑΙΟΥ 4

Όλα τα είδη Αθλητισμού

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΩΝ ΣΠΟΡ

ΠΑΛΑΙΟΙ ΑΣΣΟΙ ΤΟΥ ΜΥΤΙΛΗΝΑΐΚΟΥ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ

Ο ΤΕΡΜΑΤΟΦΥΛΑΞ

ΠΟΤΕ ΚΑΙ ΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΤΥΠΑ ΤΗΝ ΜΠΑΛΛΑ

Ο τερματοφύλαξ δεν είναι συμφέρον και ένδεδειγμένον να προσπαθί να δώση γροθιά στη μπάλλα όταν έχει άρκετο καιρό να την άρπάξη.

Η μόνη περίστασι κατά την οποία είναι άνάγκη να κτυπήση με τον γρόνθο τη μπάλλα είναι εκείνη κατά την οποίαν πραγματοποιείται σουτ σκληρό προς το τέσμα του και το όποιον είναι επικίνδυνον διά να το συλλάβη.

Όταν δίνη γροθιά ποτέ να μην προσπαθί να κτυπήση την μπάλλα όσο δυνατά ήμπορεί.

Ένα σταθερό χτύπημα μακρυνά από το τέσμα προς την έπανορθωτική γραμμή είναι το μόνον ένδεδειγμένο γιατί δίνει καιρό σόν έαυτο του να ξαναπάρη την ίδια στάσι και να είναι τοιουτοτρόπος έτοιμος για να επίθεισι ή σουτ προς το τέσμα του.

Είναι ούσιόδες σφάλμακτυπώντας με τον γρόνθο του τη μπάλλα να την διευθύνη προς το κέντρον του τερραίν. Πρέπει πάντοτε να την διευθύνη μακρυνά στα πλάγια.

Όταν βγαίνει έξω για να παρηγορήση.

Άφησε τα κλάματα, της είπε. Η γυναίκα ενός Όλυμπιονίκου δεν έχει το δικαίωμα να κλαίη, ακόμα κι αν ο άντης της σκοτώθηκε.

Και την ετράβηξε μαζί της, για να μην την δούν οι άλλοι και ντροπιασθί.

Όστόσο ο Προδίκος, έλεγε του Κραίνου πως είχε συμβηί το τραγικό έπεισόδιο.

Ο πατέρας του, ο Κρεύγας αγωνιζόνταν στο στάδιο της Όλυμπίας με τον διάσημο πυγμαχό Δημόξενον, των Συρακουσών. Ήταν οι δύο δυνατοί και κανείς δεν μπορούσε να καταλάβη τον άλλον. Κόντευε να βραδυάση κι ο αγώνας έπρεπε να τελειώση. Οι θεαταί άνυπομονούσαν.

Έξαφνα ο Κρεύγας έπρότεινε σόν Δημόξενον μια συμφωνία. Να δώσουν ένα μεγάλο χτύπημα και όποιος πληγώση τον άλλον να είνε νικητής του αγώνος.

Ο Συρακούσιος δέχτηκε. Τα πλήθη σέφαιζαν από άνουπομονησία γιατί ήθελαν να τελειώση ο σκληρός αγώνας και να αναδειχθί επί τέλους κάποιος νικητής. Ο Δημόξενος θέλησε να φανή πώ μεγαλόψυχος και είπε του Κρεύγα

να χτυπήση πρώτος. Άλλο δεν ήθελε ο τολμηρός άθλητής. Έσφιξε τη γροθιά του και την κατάφερε με τόσην όρμη στο κεφαλι του Δημόξενου, πού τον σώριασε άμέσως κάτω, ενώ το αίμα πετάχτηκε άπ' τα μάτια του.

Μ' έπληγώσες εφώναξε. Σήκωσε τώρα τα χέρια για να σέ αναδείξουν οι Έλληνοδίκαι νικητήν!

Ο Κρεύγας βέβαιος για το κτύπημα δεν έπεριμενε να του τό πη ο αντίπαλός του και είχε άρχισει να σηκώνη τα χέρια.

Την ίδια όμως στιγμή ο Συρακούσιος με τα δάκτυλα του δεξιού του χεριού τεντωμένα έχτύπησε τον άλλον στο πλευρό με τόση δύναμη πού τα δάκτυλα τρύπησαν τη σάρκα. Και δεν σταμάτησε. Μεθυσμένος άπ' το αίμα πού του έτρεχε άπ' τα μάτια και άπ' την ιδεάν πού είχε νικηθί, έβόδισε περισσότερο τα χέρια στα σωθικά του αντίπαλου, του άρπάξαι τα σπλάχνα, τα τράβηξε έξω τα πέταξε στην κανιστρα, φωνάζοντας:

Κι ουθ' ά πεδάνης μαζί μου! Ένας βαρύς γδούπος ακούστηκε και ο Κρεύγας σωριάστηκε στο χώμα του στί

ΣΑΤΥΡΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

Προτού μετρήσης ως τα δνύ έγιναν όλα ρημαδιό και οι πίνω πήγαν σόν πίο σαν έκαισε ή εξέδρα κάτω. Τα μούτρα όλων—τί τρομερό! έγιναν σαν τεία καρρό και μέσα από τα έρειτρα βγαίναν με παντελόνια τρύπα και με κουφέλια τα έμπριμ πόσες έβγαίνανε—Όμιέ! Στο πόδι έχτύπησε ή Ριζίκα κόρη με γλύκα και με προίκα Έχτύπησε και μία Μπέμα πού είνε σωστή Άδιδς Άμύμμα γιατί την κυνηγάνε σμήνη κατακτητάδες Μουσαλίνοι. Πόσα κοπήξαν στα μισά έργα φράια, έργα χρυσά λαθεραίως κάποιο χέρι... Έδρα την ώρα πού έπεσε ή εξέδρα.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΥΠΑΙΘΡΟ

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΣΤΗ ΠΕΤΡΑ

ΠΕΤΡΑ 26 Σεπτεμβρ. (Του άνταποκοριστού μας). Κατά το έτος 1930 την εποχή δηλαδή πού ο άθλητισμός και ειδικώς το ποδόσφαιρο βρισκόταν στην άκμή του, ή Πέτρα διατηρούσε δύο Συλλόγους: Τόν Άχιλλέα (ποδόσφαιρο—βόλεϋ) και τόν σύλλογο Νιότη (ποδοσφαιρικό).

Οι δύο αυτοί Σύλλογοι ήσαν άξιοι προσοχής προπάντων ο Άχιλλεύς ο όποιος διεκδικούσε τόν προτάθλημα σέ βόλεϋ—μπόλ με τις Μυτιληναίκες ομάδες.

Οι δύο αυτοί Σύλλογοι διατηρούσαν όμορφο και εύρύχωρο γήπεδο όπου λάβαιναν χώραν προπονήσεις και συναντήσεις των άνω συλλόγων με ομάδες γειτονικών χωριών (Μολύβου, Στύνης κ.τ.λ.).

Ήρθε όμως ή εποχή της καρακμής, το ποδόσφαιρο και γενικά ο άθλητισμός σ' όλο το νησί παρακμάζει. Οι Σύλλογοι της Πέτρας προσπαθούν να σταθούν αλλά ακολουθούν την ίδια μοίρα πού άκολουθούσαν και άλλες ομάδες. Δεν περνά όμως πολλές καιρός και μερικά φιλότιμα παιδιά αναλαμβάνουν να σώσουν το βόλεϋ τουλάχιστον.

Μαζεύονται σέ 2 ομάδες εκλέγουν άρχηγούς εξοικονομούν φιλέ και άρχινούν να προπονούναι σέ γήπεδο τους καθημερινώς.

Με λίγα λόγια ή Πέτρα σήμερα έχει διοργανωμένα βόλεϋ από νέους και δεν περιμένει τίποτα άλλο παρ ό τον γενικό πρόσταγμα των Μυτιληναίων ομάδων για να ξεκινήση μαζί με αυτές σέ μια περίοδο καινούργιας δόξας.

ΝΤΟΡΗΣ ΔΙΛΑΚΤΟΣ

ΑΙΓΑΙΟΠΕΛΑΓΗΤΙΚΟΣ

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

Εβδομαδιαία Έφημερίς Άθλητική και των Σπδρ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Table with 2 columns: Name and Amount. Includes 'Ετησία Δραχμάς 100', 'Έξάμηνος 55', 'Τρίμηνος 30', 'Διά νομικά πρόσωπα δραχμάς 300'.

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ δεχ. 2

ΑΘΛΗΤΙΚΕΣ

ΠΕΝΝΙΕΣ

Με τα γεγονότα της χθεσινής ήμέρας μπορούμε πεί άφοβα να πούμε:

Ότι μπήκαμε στή καινούργια ποδοσφαιρική περίοδο.

Αυτό άλλως τε μαρτυρούν και τα χαρμόσυνα προμηνήματα του χειμώνα.

Οι Σύλλογοί μας είναι έτοιμοι και πάλι να ξαναζωντανέψουν τα παλιά μεγαλεία του ποδοσφαίρου μας.

Και οι καφετζήδες και σωφέρ να προκαλούν διαμαρτυρίες και να τα βάζουν με τους δυστυχείς ποδοσφαιρικούς μας παρίόντας.

Πού προκαλούν όλοι αυτή τη κρίση στή δουλειά τους με την «λωτοσοπατινάδα» όπως την λένε.

Τό σύνθημα λοιπόν στή προέλαση των φιλάθλων μας στο έωογόνο ήλιο και τον καθαρό άερα και την έμπροσκη άπόδειξη ότι οι Σύλλογοί μας δεν κοιμούνται.

Άφέθηκε να την δώση το Δημοτικό μας Συμβούλιο.

Άνοιγοντας έτσι όλίγο το κρονό από έρημικά κλεισμένου ταμείου του για τόν άθλητισμό μας ως τώρα.

Και προς τις κατευθύνσεις εκείνες από τις όποιες πολλά άναμένει ή Κοινωνία μας και ή άρρωστιάκη φιλή μας.

Θυμώς λοιπόν και θυμάτα έδημιούργησε ή κατάρρευση της εξέδρας.

Ο συμπαθής συμκολλητής μας κ. Πετράς με την άφογη (;) κοιλιά του παρ' όλίγον να πάθαινε έκτρωσι...

Εύτυχώς όμως πού το κακό πήγε στα κάτω άκρα του.

Και δεν χτύπησε... άλλωζ ζητώντας να τόν σώσουν γιατί παλαβώθηκε».

Όπως άνέκραξε έτερον θυμα κρατώντας το κεφαλι του.

Εύτυχώς όμως πού το κακό πήγε στα κάτω άκρα του. Και δεν χτύπησε... άλλωζ ζητώντας να τόν σώσουν γιατί παλαβώθηκε».

Όπως άνέκραξε έτερον θυμα κρατώντας το κεφαλι του.

Ο ΝΙΚΗΤΗΣ, ΕΡΧΕΤΑΙ!

[Έξαιρετικού ενδιαφέροντος άθλητικόν μηηιστόρημα έμπνευσμένο άπ' τους άρχαίους Όλυμπιακούς αγώνας]

(Συνέχεια έκ του προηγούμενα) Νέος άκόμη, είχαν έρθη στην Άθήνα άπ' την πατρίδα τόν Έπίδαμνον της Ηπείρου και παντρεύτηκε την όμορφη Άθηναία φερενίκη. Γι' αυτό οι Άθηναίοι τόν θεωρούσαν πατριώτη τους, όπως τόν έσέβοντο και τόν εκτιμούσαν για τις άπειρες νίκες του. Και τόν περίμεναν τώρα να έπιστρέψη με το στεφάνι της νίκης. Και ήταν έτοιμοι πολλοί να γκρεμίσουν ένα μέρος πύλης, όπως έκαναν τότε για τούς νικητάς.

Μ' άλλοιμονον όμως! Ο Κρεύγας δεν ήταν ούτε μαζί με τούς ήττημένους.

Γιατί δεν ήρθε ο πατέρας μου; ρωτούσε ως τόσο με άγωνία ο νεαρός Κραίνος. Μήπως ντράπηκε να έπιστρέψη νικημένος; Μήπως πληγώθηκε και δεν μπορεί να περπατήση; Γιατί δεν τόν έφερατε μ' ένα φορέο;

Ο πατέρας σου, Κραίνε, δεν μπορούσε ποτέ να νική

θί! τού άπαντούσε ο Προδίκος. Ένίκησε και έτίμησε τούς Άθηναίους σόν αγώνα και τ' όνομά του θα μείνη άθάνατο. Μπορείς να είσαι περήφανος γι' αυτόν.

Πού είνε λοιπόν; Πότε θ' άρθί;

Δυστυχώς, δεν πρόκειται ναρθί ποτέ. Ο μνημένος πατέρας σου, Κρατίνε σκοτώθηκε στο πεδίον του αγώνος.

Μία φωνή σπαρακτική, μια γυναικεία φωνή πού έβγαине από πονεμένα στήθεα, άντήχησε στο άκουσμα των τελευταίων αυτών λέξεων.

Θεοί! Γιατί λοιπόν φανήκατε τόσο σκληροί;

Ήταν ή Φερενίκη, ή σύζυγος του γενναίου Κρεύγα, πού έμάθαινε πως θ' έμενε χήρα τόσο νέα. Και άρχισε να όδύρεται, τραβώντας τα μαλλιά της, άγκαλιάζοντας με γογγυσμούς τ' όρφα, ο πιά παιδάκι της.

Η γυναίκα του Προδίκου, Ίπποδάμεια, πού ήταν φίλη της, την έπλησίασε για να την

βου. Ο ήχος μιας σάλπιγγος άνήγγειλε το τέλος του αγώνος. Οι θεαταί χειροκροτούσαν έξαλλοι για τόν νικητή. Ποιάς όμως είχε νικήσει;

Οι έλληνοδίκαι έπλησίασαν. Είχαν ιδί πρώτα τόν Συρακούσιον να όμολογή την ήτταν του, μα τώρα έβλεπαν τόν αντίπαλαν νεκρόν στο στίβον. Ποιάς είχε νικήσει;

Έγινε συμβούλιο, στο όποιον ήλαβαν μέρος και πολλοί από τούς θεατάς. Οι γνώμες άρχισαν να χωρίζωνται. Μα οι νόμοι των αγώνων ήταν άσπρηοί και κανείς δεν είχε δικαίωμα να τούς παραβί. Και ο Δημόξενος είχε παραβί τούς νόμους αυτούς.

Η συμφωνία των πυγμαχών ήταν να χτυπήση ο καθένας μια φορά. Ο Δημόξενος έχτύπησε δύο. Την πρώτη, όταν έβύθισε το χέρι του στο πλευρό του αντίπαλου, τη δεύτερη όταν το βύγαλε τα σπλάχνα. Είχε λοιπόν παρανομήσει.

Έτσι, κατά τούς ήρωες και άπαραβίαστους νόμους των αγώνων οι έλληνοδίκαι εκήρξαν τόν Κρεύγα νικητή κι έστεφάνωσαν το πλάμα των με το στεφάνι της νίκης.

(Έχει συνέχεια)

ΠΡΟΣΩΠΑ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

ΠΝΕΥΜΑ ΦΙΛΑΘΛΙΣΜΟΥ

Μας συγκινεί όμολογούμενος και πληροί την ψυχήν μας εξ ένθουσιασμού ή γενομένης εις τόν πρόωτου μας φίλλον παρ' των φιλάθλων της πόλεως μας αληθώς συγκινητική ύποδοξη, ής δείγματα έχουμε ήδη άπτά.

Η αιδόρητος άκριβώς και ειλικρινής αυτή διάθεση εις τόν νύ μας συντρέξουν όλοι εκείνοι οι πραγματικοί φιλάθλοι και ευγενείς όμοιοδεύται εις τόν δόξον και παράτολμον και βαρύν όμολογούμενος έργον μας, είναι πού δημιουργεί μέσα μας βαθείαν την ύποχρέωσιν και προκαλεί στεργράν την άπόφασίν μας νά εργασθώμεν διά τόν Λεσβιακόν και Αιγαιοπελαγητικόν 'Αθλητισμόν δι' όλων των ψυχικών και θλικών μας δυνάμεων και μέχρις ότου τόν καταστήσωμεν και παραδώσωμεν άσπιλον και άμόλυντον εις την άθλουμένην Λεσβιακήν και Αιγαιοπελαγητικήν νεότητα.

Πρός τούς πραγματικούς και μετά θρησκευτικής πίστειας έμμένοντας εις την άθλητικήν ιδεάν αυτούς φιλάθλους μας, των οποίων τούς ιερούς και ευγενείς ψυχικούς παλμούς συμμεριζόμεθα και αισθανόμεθα και ήμεις ζωηρούς και έντόνους, παρήμερον κατηγορηματικήν την δήλωσιν και άνευτερόβουλον την διαβεβαίωσιν ότι θά συνεχίσωμεν τόν έργον μας με πίστιν και με θάρρος άπειρώς ηδύμενον ήκατά την άρχήν και άτενίζοντες προς ευρυτέρουσ ή πριν όρίζοντας με σταθερωτέραν πίστιν.

Δέν θά λιποψυχήσωμεν ούτε έπι στιγμήν.

Και όταν άκόμη ορθούναι έννώπιόν μας έμπόδια και δυσχερείαι άνυπερόβλητοι.

Θά κρατήσωμεν ύψηλά την σημαίαν της λευκής μας ιδεολογίας μη στέργοντες νά την συμπτύξωμεν και όταν άνεμοι άντιξοότητος θά πνέουν και όταν άκόμη ό δρόμος θά σπείρεται με τις άντιδράσεις τας άκάθαρτας.

Έχοντας νά παλαίσωμεν προς δυσχερείας ύλικάς άνά πάν μας βήμα, τραχύν διεξάγοντες άγώνια εις έποχην καθ' ήν ή ζωή οργάνων ως τόν ήμέτερον προσεγγίζει εις τας δυσχερείας του κύκλου τόν

τετραγωνισμόν, θά κινηθώμεν πάντοτε προς τά έμπρός και θά κινηθώμεν σταθερώς με την βεβαιότητα την άπόλυτον επί την τελικήν του άγώνος μας έπικράτησιν και έπιτυχίαν.

Διακονούντες εις θεότητα ή προς τας όποιάς προσήλωτος έπληροξε διά την φυλήν μας έκπαλαι γνώρισμα χαρικτηριστικόν, έφιλοδοξήσαμεν μικροί ήμεις, άλλ' άσβεστον αισθανόμενοι μέσα μας την λαμπάδα της αγάπης μας προς τόν άθλητισμόν, νά ύψώσωμεν έν Λέσβω καλλιμάμαρον της λατρείας των τών τέμενος, άνειρευόμενοι νά ίδωμεν στεγαζομένην επ' αυτό την άλκιμον της Λέσβου και του Αιγαίου νεότητα.

Διδαχθέντες άλλά και πιστεύσαντες ότι ή ζωή των Έθνών και ή ψυχική αυτών ευφροσία σφηνελαττούνται εις τας παλαιόστας και τας γυμναστήρια και ότι εις τά στάδια των ευγενών διά τόν ιερών κόντινον άγώνων βεδομολογείται άνέκαθεν, τών λαών ό πολιτισμός, θά εργασθώμεν όσον δυνάμεθα, άλλά με όλόκληρον ήμών την ψυχήν και την πίστιν, διά νά ίδωμεν την όσαίαν Λεσβιακήν και Αιγαιοπελαγητικήν νεότητα τρεπομένην προς τας λεωφόρους της προγονικής ήμάν άρετης εκεί όπου έξήστραψεν πλημυρίασας τά σύμπαντα της 'Ελλάδος ή δόξη.

Ουδέν επιδιώκοντες τόν προσωπικόν, ούτε την φήμην, ούτε την δόξαν λαθροθηρούντες θά συνεχίσωμεν τόν έργον μας μόνον από αγάπην και πόνον προς τόν άθλητισμόν μας έμπνεόμενοι και διά τή άθάνατα άθλητικά ιδεώδη άγωνιζόμενοι εις τών ιερών ναών της ώραιότερας των θεοσεκείων.

Αντιλόντες πεποίθησαν από την ψυχικήν άντοχήν των πολυτίμων μας συναγωνιστών, άλλά και πλήρην έχοντες έπίγνωσιν των δυσχερειών άς τόν έργον μας μάς επιφυλάσσει μέχρι τέλους, καλοῦμεν και πάλιν σήμεραν εις συναγεμούν όλους όσους ως ήμεις πιστεύουσι εις τόν ίδιον Θεόν και άπευθύνωμεν θερμόν και ένθουσιώδη χαριτισμόν προς όλους τούς νέους εις Λέσβω, την χρησθήν αυτήν έλλαδα και έγγυθουν διά μίαν 'Ελληνικήν αύριον ώραιωτέραν και ύγιεστέραν.

ΤΟ ΦΛΕΓΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Ο «Αιγαιοπελαγητικός 'Αθλητισμός» έν τή πεποίθησει διειδερμηγνεί την γνώμην και την ζωηράν άγωνίαν διά τόν μέλλον του άθλητισμού μας, σύμπαντος του φιλάθλου και άθλητικού κόσμου της πόλεως μας, πεποίθησιν την όποιαν ήνελησεν από την όντως συγκινητικήν ύποσηρήξιν της όποιας έτυχεν έν μέρος αυτού κατά την κυκλοφορίαν του πρώτου του φύλλου, ποιείται θερμήν έκκλησιν προς τά φιλάθλητικά και άνθρωπιστικά αισθήματα του Νομάρχου μας, Δημάρχου μας και των μελών του Δημοτικού μας Συμβουλίου, διά την όσον ένσει συντομωτέραν ένίσχυσιν των άθλητικών μας Σωματείων εις την συνέχισιν της σταδιοδρομίας των και την έπιτέλεισιν της Ιεράς των άποστολής.

Από τειραμίνου και πλέον έχει ύποβληθεί εις την Δημοτικήν μας άρχήν αίτησις των πρωτοπόρων του Λεσβιακού 'Αθλητισμού Συλλόγου 'Αρεως και Παλλεσβιακού, αϊούτων την συνδρομήν του Δήμου της πόλεως μας διά την περιφράξιν κοινού γηπέδου χωρίς έκτοτε παρ' όλας τας διαβεβαίώσεις και την καλήν έν μέρος του Δημοτικού μας Συμβουλίου διάθεση, νά πραγματοποιηθή τόν δνειρον τουτου των Ιστορικωτέρων 'Αθλητικών Σωματείων της πόλεως μας.

Αισθανόμεθα διά τουτου θλίψιν πραγματικήν και διαηλούμεν την ζωηράν άγωνίαν, πού

μάς κατέχει διά την συντομωτέραν ή μη πραγμάτωσιν της ύποσχέσεως, άλλά και του Ιερού τουτου καθήκοντος και ύποχρεώσεως πού ή Δημοτική μας άρχή υπέχει, έναντι της νεολαίας μας ή όποία δύχως τόν άθλητισμόν και τόν ποδόσφαιρον καθείς δέν γνωρίζει προς πάσα κακοποιά και έθνοφθόρα ιδεώδη νά έστρέφετο...

ΔΙΑ ΤΟΝ Κ. ΚΕΤΣΕΑ

Αποτελεί συγκινητικόν όμολογούμενος και παρήγορον διά τόν Λεσβιακόν άθλητισμόν φαινόμενον, άλλά και μοιαδικόν ίσως θέαμα διά τόν Έθνικόν μας Στρατόν ή έμπρακτος και πλέον ή εκδηλος προσπαθεια του υπερόχου εις ψυχικήν ευγένειαν και άρετήν δικηποῦ του 22ου Συντάγματος κ. Κετσέα, ένισχύοντος πολυειδώς και ποικιλοτρόπως την άθλητικήν κίνησιν της πόλεως μας.

Νέος άκόμη και νέων ιδεών άνθρωπος ό κ. Κετσέας, άντιληφθείς προφανώς ότι εις τας παλαιόστας και τας γυμναστήρια καλλιεργείται και ανάπτυσσεται άνέκαθεν ή ψυχική ευγένεια και ή σωματική άλκις της άνθρωπότητος και ότι διά την στρατευομένην νεότητα ό άθλητισμός αποτελεί μέσον τά μέγιστα συντελεστικόν εις την άρτίαν διαπαιδαγώγησιν και ψυχικήν εξάγνισιν αυτής, έτέθει εις την πρώτην γραμμήν διά την άναγέννησιν του άθλη-

τισμού μας και την άναβίωσιν των άληθμονήτων ήμερών των ώραιών ένθουσιασμών και βαθυτάτων συγκινήσεων πού μάς χάριζε κάποτε τόν ποδόσφαιρον.

Τό κατ' έξοχήν έλληνικόν άξίωμα Νους, άλκις εις ύγια σώματα» εύρεν αληθώς έν τώ προσώπω του κ. Κετσέα τόν ένθουσιωδέστερον και φανατικώτερον εις τόν Στρατόν μας έκπροσωπον. Και ως τοιοῦτον χαιρετίζομεν ένθουσιωδώς ήμεις, ή λεσβιακή νεότης και ή έλπις της αύριον, τόν κ. Κετσέα.

Η ΝΙΚΗ ΤΟΥ ΜΑΛΛΙΔΗ

Αυθόρητος και άπεριόριστος υπήρξεν ό ένθουσιασμός και ζωηρά ή αγάλλιασις πού εξέσπασαν εις τας τάξεις των φιλάθλων μας με την ώραιαν και μοναδικήν μας νίκην του φιλοτίμου πρωτοκολυμβητού μας Μανώλη Μαλλίδη.

Ο ύπέροχος αυτός άθλητής πού ως κολυμβητής τιμή και δοξάδει την Μυτιλήνην και ως ποδοσφαιριστής δίνει πνοή στην ποδοσφαιρική ομάδα του Παλλεσβιακού, της όποιάς τά χρώματα ύποστηρίζει με άδόλον ένθουσιασμόν από έπταετίας πλέον, δέν είνε μόνον σάξ έκ σαρκός του γέροντος κ. Β. Μαλλίδη άλλά και ψυχικός καρπός μεγάλων νοησιών και φρονιτών ύπαγορευομένων από μάν σπανίαν στοργικήν αγάπην πατρός προς τέκνον.

ΛΕΣΒΙΑΚΟΣ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

Υπό τόν άνω ήλιον έξεδόθη και ένκλοφόρησε πρό δεκαπενθήμερον τόν βιβλίον του φίλου κ. Πάνου Βελόνη του όποιου την έκδοσιν έσκόπει πρό πολλού.

Η έκδοσις του βιβλίου αυτού έκτός του ότι αποτελεί την ένσάρκωσιν ένός ώραιού και τολμηρού όνειρου του ευγενούς αυτού άγωνιστού της ίδίας με ήμας ιδέας, πληροί συγχρόνως και ένα μεγάλο κενόν εις τόν Λεσβιακόν 'Αθλητισμόν της σταδιοδρομίας του όποιου τά φωτεινότερα σημεία, άποθανατίζει με άφθαστον λογοτεχνικήν δεινότητα και με τά ωραιότερα φιλολογικά λουκώδη τά πάντα θυσιάσας εις τόν βωμόν της άθλητικής ιδέας πρωτοεργάτης και πρωτοπόρος του Λεσβιακού 'Αθλητισμού κ. Βελόνης.

Είμεθα βέβαιοι ότι ό φιλάθλος και άθλητικός κόσμος της Μυτιλήνης θά έκτιμήσιν προπόντως την ώραιάν αυτήν προσπάθειαν του άνιδεοτελούς αυτού σκαπανέως της συγχρόνου θεοσεκείας, μας.

Αντί άλλων κρίσεων και επαίνων παραλαμβάνομεν έκ του Λεσβιακού 'Αθλητισμού και αναδημοσιεύομεν μερικά έκ των πλέον συγκινητικών σημείων του βιβλίου τουτου ίνα οι φιλάθλοι μας μορφώσουν ιδίαν κρίσιν και άντίληψιν.

«Τό ποδόσφαιρο άναγνωρίσθηκε και άνομισθησθε σ' όλο τόν κόσμο «ό βασιλεύς των σπόρων». Έγινε τόν πολυγαπητόν παιχνιδί της μεγάληςμιάς του λαού.

Στή Λέσβω όταν ή ποδοσφαιρική σάλληγα έκραξε τούς φιλάθλους εις ποδοσφαιρικές συναντήσεις, τά γήπεδα στενάζανε από τόν βίαιόν του όγκου των φιλάθλων και ή άτιμότητα έδονετο από τις έξαλλες ζητωκραυγές και τά χειροκροτήματα.

Αγωνία για την έκβασιν του άναμενομένου άγώνος.

Συγκίνηση άνατριχαστική από την υπεράνθρωπή και ήρωική προσπάθειαν των ομάδων για την έπικράτησιν.

Παράληρημα χαράς κ' ένθου-

σιασμού για την έπιτυχία, λύση και άπόρριψη άνείπιότη για την άποτυχία.

Νά τά αντίθετα συναισθήματα πού κάθε φορά έβασάνιζαν τούς φιλάθλους μας.

Τό ποδόσφαιρο είναι ένα σωστό δράμα για τούς θεατάς— με θέμα γνωστό άλλά με άγνωστο αποτέλεσμα. Η λύση θά είναι νίκη ή ήττα και σπάνια ίσοπαλία. Γι' αυτό και τόν παιχνιδί αυτό με τούς 22 παίχτας, τούς φερωτούς δρομείς με τά σφιχτοδεμένα κορμιά και τή μεγάλη καρδιά για τή μεγάλη πάλη της νίκης, χωρισμένους σε δύο αντίπαλα στρατόπεδα, τόν παιχνιδι αυτό με τις συναρπαστικές φάσεις και τις ήρωικές προσπάθειες είτε για την έκπόρθησιν της αντίπαλου έστιας, είτε για την άμυνα προς σωτηρίαν της συμμαχικής έστιας, ήλεκτρίζει και ήλεκτροτρίζει πέρα για πέρα τά μεγάλα πλήθη.

Τό ποδόσφαιρο λοιπόν έπέτεσε και στη Λέσβω όλόκληρη σάν θύελλα.

Στή Μυτιλήνη και εις όλα γενικώς τά χωριά, από τά πειό κοντινά έως τά πειό μακρυνά, από τά μεγαλύτερα ως τά μικρότερα, παντού ίδρυθήκανε. Όμοιοι ποδοσφαιρικοί. Τό κάθε χωριό έπρεπε νά άντιπροσωπεύεται τοιλάχιστο με ένα Σύλλογο. Σε πολλά χωριά δημιουργηθήκανε περισσότεροι Σύλλογοι, οι όποιοι σε μικρογραφία άλλά κατά πιστή άντιγραφή έμμοῦντο τούς μεγάλους της Μυτιλήνης Συλλόγους.

Στή Μυτιλήνη και σε κάθε Λέσβιακή γωνία δύο ήσανά βασικές και άντιμαχομένεσ παρατάξεις, οι Παλλεσβιακοί και οι 'Αριανοί, με άρχηγέτες τούς δύο μεγάλους πρωταγωνιστάς τών 'Αρη και τόν Παλλεσβιακό. Γύρω σ' αυτούς κυριώς τούς δύο είχαν συστειρωθεί τά εκλεκτότερα στοιχεία πού με φανατισμό και πολλές φορές με λύσσα δούλεψαν, άγωνισθήκανε, πέσανε στο πεδίον της τιμής για την έπικράτησιν, τή νίκη, τόν θρίαμβον.

Η άγγελία της συναντήσεως των προκατασε γενικό συναγερογόν. Από τά μεσογειακά χωριά κατέβαιναν με αυτοκίνητα, από τά παραλιακά ήρχοντο με στολισμένες γαζολίνες. Ακόμη και με τά πόδια κατέβαιναν για τά ένθαρούνουν, νά παροτρύνουν και νά χειροκροτήσουν την έννοουμένη των ομάδα. Την ήμέρα της συναντήσεως ή Μυτιλήνη έρημωόνετο. Όλοι μικροί και μεγάλοι, πλούσιοι και φτωχοί, από κάθε κοινωνικό σκαλοπάκι, έστρωμάχωντο στο γήπεδο άδιαφορούντες για την καιρική κατάστασιν για νά παρακολουθήσουν και νά ζητήσουν με τις ίσχυρές της συγκινήσεις την προαγγελωμένην με τις έφημερίδες και φέγγ-βολάν

τιανομαχία μεταξύ των κιοτώνων και των κοκκίνων. Υπήρξαν ήμερομηνίες συναντήσεων — ύπως κάποια 11η Ιανουαρίου, — πού για πολύ καιρό έμειναν άληθμόνητες.

Οι κόκκινοι λαλάδες και οι κίτρινοι μαργατίτες κατά την άνοιξη οι Παλλεσβιακές κοκκινόσπρες και οι 'Αριανές κιοτινόμαρες σηματοῦλεσ από τόν Παλλεσβιακό όμπρελλάκι του μικροσκοπικού τότε 'Ανωτήν Βουσβούνη, (ή μασκώτ τότε του Παλλεσβιακού) είναι πράγματα πού δέν θά λησμονηθούν εύκολα.

Οι θρίαμβοι των ποδοσφαιριστών πού έφερόντο 'άπάνω στους όμους από τά άλλαζοντα πλήθη ή άρπαγή και ή περιφορά σ' όλόκληρη την πόλη των λαβάρων του νικητού Συλλόγου της ήμέρας, τά κίματα του κόσμου και ή άνθρωποπαθάλασσα του Ταρά έπειτα από τις μεγάλεσ συναντήσεις, άποτελούν τις πειό ζωηρές γραμμές στις σελίδες της Ιστορίας του Λεσβιακού άθλητισμού.

Αί έξορησεις και οι εμφανίσεις των πρωταγωνιστών μας Συλό όμους από τά γήπεδα κατά τις μεγάλεσ συναντήσεις, τά χειροκροτήματα και τά σμήνη των καπέλλων πού έξορρίπτοντο στον άέρα από τά έξαλλα πλήθη, είναι εικόνες άνατριχαστικές πού θά μείνουν άνεξάληπτες στη θύμησή μας.....»

Μ. ΜΑΛΛΙΔΗΣ
Θριαμβευτής εις Πανελληνίους κολυμβητικούς άγώνες

ΑΘΛΩΣΙΣ
Ο «Αιγαιοπελαγητικός 'Αθλητισμός» προσεμνώς και μέχρι της επανόδου του Λεσβιακού και Αιγαιοπελαγητικού άθλητισμού εις την παλαιάν αυτού αγγλήν όπερ όλων συντόμως θέλει λει πραγματοποιηθηθή, θά έκδίδεται τετρασελίδος με ύλην εκλεκτήν και καθ' έκαστην δεκαπενθημερίαν.
Η Διεύθυνσις

ΠΩΣ ΑΝΑΣΥΓΚΡΥΤΕΙΤΑΙ Ο ΠΑΛΛΕΣΒΙΑΚΟΣ

Η εις τόν κ. Μάριον Κρητικόπουλον άνάθεσις της της άρχηγίας.— Οι σνομπιστάι και οι πραγματικοί φιλάθλοι

Με την έναρξιν της νέας ποδοσφαιρικής περιόδου πλειστοί όσοι ποδοσφαιρικοί άγώνες προμηγνύονται. Τό Διοικητικόν Συμβούλιον του Παλλεσβιακού—καθοδηγούμενον από άσύγκριτον συνειδητόν φιλάθλον Πρόεδρον και άνθρωπον των έργων—εργασθέν έντατικώς κατώρθωσεν έν μέσφ κόπων και μόχθων νά ένοικιάσθ και έπιπλώσει εις την έντέλειαν Γραφείον άνάλογον της περιωπής ένός σοβαρού Συλλόγου εις ό έτακτοποίησε τά από της ιδρύσεως του άποκτηθέντα κύπελλα και λοιπά στοιχεία της άθλητικής του Συλλόγου σταδιοδρομίας, προσέτι δέν άνευ ούδεμιάς οικονομικής ένισχύσεως άλλά δι' εισφορών δύο τριών έξ αυτού μελλών νά έφοδιάσθ δι' όλων των αναγκαούντων ποδοσφαιρικόν ειδών τας ομάδας του άναθέσαν την έπιβλεψιν αυ-

τών—των ειδών— ως και την άρχηγίαν της Α. ομάδος του Συλλόγου εις τόν κ. Μάριον Κρητικόπουλον τώως άρχηγόν της «Νίκης». Ο κ. Κρητικόπουλος γνωστός διά τόν άριστον τεχνικόν του παίξιμον την πείραν του και τά ήθικά του προσόντα, ύπόσχεται διά της συστηματικής και μεθοδικής προπονήσεως του Παλλεσβιακού, νά τόν καταστήσιν ισχυρόν και νά τόν έπανα ρέρη εις την παλαιάν του αγγλήν.

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον του Παλλεσβιακού έχει δοκιμάσει πικρίας, έχει άντικρύσει την άδιαφορίαν ένίων έκ των μελών του Συλλόγου του διά της άποφυγής ή της άρνήσεως αυτών όπως ένισχύσασι τας διά τόν ξαναζωνάνας του άθλητισμού προσπαθείας του διά της μηνιαίας συνδρομής του άναξίου λόγου ποσού των (Συνέχεια εις την 4ην σελίδα)

ΤΟ ΜΥΤΙΛΗΝΑΪΚΟΝ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΝ

(Συνέχεια απ' την 1η σελίδα)
ή βαδυστάτη διέρησις της Κοινωνίας μας.

Έχοντες ως σύμβουλον και ιδεώδες κοινόν δι' αμφοτέρους την νίκην, και με προσπαθείας εμπνευσμένας μόνον από την ιδέαν της νίκης και δια την νίκην καταβαλομένας αποκλειστικώς, πρωτοπόροι αυτοί της αθλητικής ιδέας εις την Μυτιλήνην και έργατα κάποτε ευγενείς των ευγενών και ωραίων αθλητικών ιδεωδών εν Λεσβω απέβησαν συγχρόνως και οι όδηγοί και σηματοφόροι μιας άπαισίας και αυτόχρημα συντριπτικής δια τον άθλιτισμόν μας έξομήςως προς κατευθύνσεις πάν άλλο η άθλητικας.

Υπό τὸ κράτος τῆς ἀνόμου και ἰλιγγιώδους μανίας ποὺ κατεῖχοντο διὰ νὰ νικήσουν, ἐδημιούργησαν και ὑπέθαλψαν ἐμὰ κατὰστασι κατεστραφέν τῆς ὁποίας οὐδέποτε εἶδεν ὁ Λεσβιακὸς Ἀθλητισμὸς και διὰ τὴν ὁποίαν ἀναμφιβόλως θὰ ἀισχύωνται κάποτε αἱ μέλλουσι ἀθλητικαὶ γενναῖαι τῆς Μυτιλήνης.

Ἀκάθεκτοι και μαχητικοὶ εἰς τὸν μεταξὺ των και ἔξω τοῦ στίβου ἀγῶνα, ἐλησμονήσαν προφανῶς τὴν ἱεράν των ἀποστολὴν και ἄφησαν νὰ κυ-

πέντε δραχμῶν.
Δὲν θέλομεν νὰ κατανοήσωμεν πρόσωπα. Ἀρκεῖ μόνον νὰ γνωρίσωμεν εἰς τὸν ῥιλαθλον κόσμον τῆς Μυτιλήνης ὅτι οἱ περὶ ὧν πρόκειται ἰσχυροὶ δικαιολόγοι τὴν ἀρνησίαν των με τὸ ὅτι «αὐτὴ ἡ μόδα τοῦ ποδοσφαίρου ἐπέρασε πειά». Αὐτοὶ καθε ἄλλο παρὰ φιλάθλοι ὑπῆρξαν ποτέ. Εἶναι αὐτοὶ οὗτοι ποὺ ἀπὸ ονομιπμοδ εἰσεχώρησαν κάποτε και εἰς αὐτὸ τὸ Διοικητικὸν ἀκόμη Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου ἰκανοποίησαν τὸ ὅπως και τότε θὰ τὸ ἐραντάζοντο συναίσθημα «τῆς μόδας» και με τὴ πρώτη τοῦ ἀθλητισμοῦ νέκρα ἀποτραπήχτηκαν γιὰ νὰ χαρακτηρίζουν τὸν ἀθλητισμὸν ποὺ ἀναγεννιέται και πάλιν ὡς «μόδα ποὺ πειὰ πέρασε».

Ἀπὸ τὸ ἐσχάτως ἐκδόθεν βιβλίον τοῦ κ. Πάνου Βελόνη ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὁ Λεσβιακὸς Ἀθλητισμὸς» μεταφερομεν ἐδῶ τὶς ἐξῆς ἀλήθειες ποὺ συκινῶν.
«Ἀπὸ τὴν ὀγκώδη μάζα των φιλάθλων ἐδημιουργήθησαν και παρέμειναν και συνηθείτο φιλάθλοι εἰς τοὺς ὁποίους ὁ ἀθλητισμὸς ἔχει ἀκόμη εὐγενῆ ἀπήχηση και περιμένουν με λαχτάρα τὴν ἀναγέννησή του. Μέσα των ἀκόμη καιεῖ ἡ ἱερὴ φλόγα και νοιώθουν ἀκόμα παλμούς. Νοσταλγοῦν τὸ σάλαο των μεγάλων συναντήσεων και λαχταροῦν νὰ καμαρώνουν ἀλκιμῆ τῆ νεολαία μέσα στὰ γῆπεδα».

Πραγματικότερες ποὺ συγκινῶν. Σ' ὅλους αὐτοὺς τοὺς ἔχοντας ἐπιγνώσιν τοῦ εὐγενούς και κοινωφελούς ἀθλητικοῦ σκοποῦ ἀποτείνωμεθα σήμερον και τοὺς συστήνομεθερμὰ ὅπως πρόθυμα ἐνισχύουσιν τὰς προσπάθειας μας μεχρη τῆς ἡμέρας τῆς περιφρόξως κοινῶ γηπέδου γιὰ τοῦ ὁποῖον τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἔχει προέβλει εἰς ὁσοβραῆς πρὸς ἐνίσχυσιν ἐκ μερῶν τοῦ Δήμου ἐνεργείας ἀναμένον τὸ ἀποτελεσμά του. Εἰς προσεχῆ διατριβὴν μας θέλομεν ἐπεκταθῆ «ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἀνάγκης τῆς περιφρόξως γηπέδου ἀνευ τῆς ὁποίας ὁ ἀθλητισμὸς εἶναι προορισμένος ὁλότετα νὰ σβῆση ἀργὰ ἢ γρηγορὰ μιὰ μέρα.

MIX. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

ριαρχήσῃ μεταξὺ ἀθλητῶν και φιλάθλων ἢ κατὰ βάσιν πεπλανημένην και αὐτόχρομα νοσηρὰ ἀντιλήψῃ ὅτι κύριος και ἀποκλειστικὸς των σκοπῶν ἦτο ἡ νίκη και ὅτι δι' αὐτὴν και πρὸς αὐτὴν κινούμενοι ἢ δύναντο νὰ καταπατήσουν, και νὰ ἐξευτελισοῦν πᾶν ὅ,τι ἱερὸν και ὄσιον εἶχεν νὰ ἐπιδείξῃ ἡ σύγχρονος ἀθλητικὴ θεσησεία.

Υπὸ τὴν ἐπήρειαν τοιούτων ἐσφαλμένων ἀντιλήψεων και ιδεῶν τελούντες, μετεκάλεσαν και ξένους ποδοσφαιριστὰς και ἐπεκαλέσθησαν τὰ τεχνικὰ φῶτα Οὐγγρων προπονητῶν ἐκκενώσαντες τὰ ταμεία των και θυσιάσαντες τὴν ἀθλητικὴν ωραιότητα εἰς τὴν ιδέαν τῆς νίκης, χάριν τῆς ὁποίας μετέβαλλον πολλάκις τοὺς ἀγῶνας τοὺς ἀναιμάκτους εἰς ἀγῶνας αἱματηροὺς και τὸν διὰ τὸν τίμιον και ἱερὸν μόνον γόνιμον στίβον, εἰς κονίστραν ἀσχημονούντων ἀθλομένων και διαπληκτιζομένων θεατῶν.

Ἐδῶσαν τὸ σύνθημα εἰς ἐνα ἐξοντωτικὸν μεταξὺ ἀλλήλων ἀγῶνα και ἀπέβησαν οἱ κήρυκες και ἀπόστολοι των πλέον θλιβερῶν εἰς ἐντύπων και συμπεράσματα ιδεῶν, ἐνῶ ἔδει, καθηγοροὶ αὐτοὶ και δριμυεῖς κατακρίνται τῆς ἀσχημίας ποὺ αἶφνης ἐξεδηλώθη εἰς τὸν ἀθλητισμὸν μας, νὰ πατάζον ἀμειλίκτως κάθε τὸ ἀνθλητικὸν και νὰ ἀπομακρύνουν ἐκ τῆς ἀθλητικῆς μας οἰκογενείας τοὺς ὄψιμους παράγοντας, εἰς τὰς ἐνεργείας των ὁποίων ὠφείλοντο κυρίως ὁλα τὰ θανάσιμα κατὰ τοῦ ποδοσφαίρου και τοῦ ἀθλητισμοῦ μας πλῆγματα.

Ἡ μετάκλησις ξένων ποδοσφαιριστῶν και Οὐγγρων προπονητῶν ὑπῆρξεν ἀναμφιβόλως καιρῖον ἠθικὸν και οικονομικὸν διὰ αὐτοὺς και τὸν ἀθλητισμὸν μας πλῆγμα.

Ἡσ' ὅλον ὅτι τοῦτο, ὑπῆρξεν ἐξυπηρετικὸν εἰς προεργάνδα διὰ τὴν διάδοσιν τοῦ ποδοσφαίρου ἀνὰ τὴν πόλιν μας και τὴν νῆσον μας και συνετέλεσεν τὰ μέγιστα εἰς τὴν δημοσυργίαν σοβαρῶν ἐντυπώσεων παρὰ τῷ φιλάθλῳ κόσμῳ ἀπὸ ἀπόψεως ὀργανώσεως των Σωματείω μας και ὑπῆρξεν ἡ ἀπαρχὴ και αἰτία ζωηροτάτης ποδοσφαιρικῆς κινήσεως εἰς τὴν πόλιν μας, ἐν τούτοις ἡ ἐνεργεια αὐτὴ τοῦ Ἀρεῶς και τοῦ Παλλεσβιακοῦ βαδύτερον και ἀπὸ γενικωτέρας ἀπόψεως ἐξεταζομένη ὑπῆρξεν και ἀποτελεῖ τὴν κυριώτεραν αἰτίαν τῆς παρακμῆς τοῦ Λεσβιακοῦ ἀθλητισμοῦ και τῆς ἀποσυνθέσεως τοῦ ποδοσφαιρικοῦ μας κόσμου.

Οἱ ξένοι ποδοσφαιριστὰι — μερικοὶ ἐξ αὐτῶν ἀπέτελεσαν ἐξαιρέσιν — μετέδωσαν εἰς τὴν ποδοσφαιρικὴν μας οἰκογένειαν τὸ μικρόβιον τοῦ ἐπαγγελματισμοῦ και οἱ Οὐγγροὶ προπονητὰι τὸν καλλιέρισον και τὸν καθιέρωσαν ὡς μέσον και ἀρχὴν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν των εὐτελών, ὡς ἐπαγγελματῖαι, σκοπῶντων εἰς τὴν ἐξυπρέτησιν των ὁποίων δυστυχῶς δὲν περιορίσθησαν εἰς τὰ θεμιτὰ ὄρια, ἀλλὰ πλῆττοντες τὴν ἀθλητικὴν ιδέαν και ἀποδεικνύοντες οὐ κατ' ἄριστον τῆς ἀποστολῆς των και οὐδόλως διαφέροντες ἀπὸ τοὺς ἐξ ἐπαγγέλματος κομπογιαννῖτας, μετέβαλον ἄρδην τὴν ωραῖαν πραγματικότητα μιᾶς περιόδου εὐγενούς ἀμίλλης των Σωματείω μας και ὠραίων προσηλώσεων τῆς νεολαίας μας πρὸς ἀπία ἐθνικὰ ιδεώδη, εἰς μιᾶν ἀναρχομένην ὀχλαγωγίαν παραπαιόντων Σωματείω και φιλάθλων, καθ' ἣν στυγμὴν τὸ Μυτιληναϊκὸν ποδοσφαῖρον ἐπήρξαζε και ἀπυσχολῆ τοῖς εὐρέα στρώματα τῆς νεολαίας μας.

(Συνέχεια εἰς τὴν 1ην Σελίδα)
μπάλλα μετεφέρετο, με ὑψηλὰς κλωταῖς ἀπὸ παίκτην σὲ παίκτην και σπανίως πρὸς τὴν κατεύθυνσι των τεματίων.

Περὶ τὸ 15' ἐπραγματοποιήθησαν δύο ἀλλεπάλληλας κατεβασίς τοῦ κέντρου τοῦ Συντάγματος, τὰς ὁποίας ὁμως με μαστρία ἀπεσοβήσαν οἱ Βόμβας και Σαλατέλης.

Ἀπὸ τὸ σημεῖον αὐτὸ ὁ ἀγὼν εἰσέρχεται εἰς τὴν πλέον θεαματικὴν του φάσιν.

Οἱ τοῦ Συντάγματος ὑπὸ τὰς παροτρύνσεις των σποριωτῶν και τῆς ἐπεφημίης των θεατῶν ὀριπτονται με μεγαλύτερη σκληρότητι εἰς τὸν ἀγῶνα, ἐνῶ οἱ Ἀρειανοὶ οἱ ὁποῖοι δὲν ἐννοοῦν νὰ ὑποχωρήσουν ἀντιτάσσον πεισματῶδη ἀμυνα, δημιουργομένων οὕτω ὠραίων και θεαματικῶν φάσεων.

Καὶ εἰς τὸν Ἀρη πολλὰς εὐκαιρίας ἐδόθησαν νὰ σημειώσῃ τέρμα πρᾶγμα ὁμως τὸ ὁποῖον δὲν καθώρθωσε, λόφω τὸ νευρικοῦ παιχιδιοῦ των παικτῶν του και τῆς ἀρίστης φόρμης τῆς ἀμύνης τοῦ Συντάγματος εἰς τὴν ὁποίαν διεκρίθησαν και πάλιν διὰ τὴν ἀποτελεσματικότητά των και τὸ σκληρὸ των παιχνιδι οἱ Λάξαρς, Καρακατσάνης και ὁ τερματοφυλάξ Κερεντζῆς διὰ τὰς ἐπιτυχεῖς ἐξομῆσεις και ὑπερόχους λαβάς του.

Μέχρι τοῦ τέλους τοῦ ἡμιχροῖου κανένα τέρμα δὲν ἐσημειώθη ἐκατέρωθεν.

Εἰς τὸ β' ἡμιχροῖον ὁ Ἀρης παρὰ τὰς ἀντιθέτους προβλήσεις των παρακολουθούτων, και παρ' ὅλον ὅτι εἶχεν ἀντίθετον τὸν ἰσχυρῶς πνέοντα ἄνεμον, κατελθὼν με τὴν ὀμάδα του ἄρδην ἀνασυντεταμένην και ἐφαρμοσὰς τὴν τακτικὴν τοῦ χαμηλοῦ παιχιδιοῦ, παρουσιάσθη ἀπειλητικῶτατος διὰ τὸ τέρμα των ἀντιπάλων του.

Πραγματοποιεῖ ἀλλεπαλληλοὺς καθόδους ἐκ των ὁποίων ἀλλὰ κατέληξε, σὲ σὺν και ὁλίγα εἰς ἄνυ.

Μία καθόδος τοῦ Ἀρεῶς διὰ κακῆς και βεβιασμένης ἀποκορύσεως τοῦ ἀνιπάλου ὀπισθοφυλάκου κατέληξεν εἰς κόρη.

Κετυλὰ ὁ Ἀρμεγάσουλιν και ὁ Παραδέκας με μιᾶν ὠραίαν κερφαλίαν τὴν μεταίρει σὲ τέρμα.

Ἀπὸ τὸ σημεῖον αὐτὸ ὁ ἀγὼν καθίσταται σκληρότερος. Φάσεις θεαματικώταται ἐκτυλίσσονται και ὁ ἀγὼν ἐν τῇ ἐξελίξει του γίνεται ἀκόμη σκληρότερος τραυματιζομένων οὕτω και ἰδίως ἐκ τῆς ὀμάδος τοῦ Ἀρεῶς πολλοὶ ἐκ των ποδοσφαιριστῶν, ἐλαφρῶς ὁμως.

Τὸ Σύνταγμα ἐντείνει τὰς προσπάθειάς του, συνδυάζεται και προσπαθεῖ νὰ ἰσοφαρίσῃ, ἀλλὰ και ἡ ἀμυνα τοῦ Ἀρεῶς με σέντερχαφ τὸν ἀκούσαστο Παραδέκα και με ἐπικεφαλῆς εἰς τὴν ὀπισθοφυλακὴν τὸν Βόμβας, διαλύει τὰς ἐπιθέσεις τοῦ Συντάγματος προκαλοῦσα πολλάκις ἀναγεροὺς εἰς τὴν ἀμυναν των ἀνιπάλων.

Ὀλίγον μετὰ τὴν πρώτην ἐπιτυχίαν τῆς ὀμάδας τοῦ Ἀρεῶς σημειῶνται καὶ δεύτερον τέρμα με ἔξυπνον σὺν τοῦ κατέχοτος τὴν θέσιν του μέσα δεξιῷ Ζεῖμπέκω.

Παρὰ τὰ δύο εἰς βάρος του τέρματα τὸ Σύνταγμα ἀνιπλῶν δύνειν ὅπὸ τὴν αὐτοπεποίθησιν των παικτῶν του και συνδυάζων, ὀρμητὴν και σκληρότητα, κατέρχεται σύντομα πρὸς τὸ τέρμα τοῦ Ἀρεῶς δπου ὁ ἀκόμητος φρουρὸς του Διαμαντῆς δι' ὠραῖον εἰς τὸ ἔδαφος πλονδρὸν ἀποσοβεῖ ἰσχυρῶν σὺν τοῦ Λίγκω. Τὴν πρωτοβουλίαν και πάλι ἀναλαβάνει ὁ Ἀρης θέτων ἐν κινδύνῳ τὸ τέρμα τοῦ Συντάγματος εἰς τὰ ὁποῖον θανατουργεῖ ὁ ἔτερος τερματοφυλάξ Κερεντζῆς.

Εἰς μιᾶν ἐκ των καθόδων του τὸ Σύνταγμα και κατόπιν συ-

Ἡ ΕΘΝΙΚΗ ΜΑΣ ΟΜΑΣ ΗΡΕ ΝΙΚΗΝ ΠΕΡΙΦΑΝΗ

Ἀθῆναι 29 Σεπτεμβρίου 1935

(Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)
Νέον θοῖαρχον κατήγγυον και σήμερα εἰς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει τελευτῶντος Βαλκανικοῦ ἀγῶνα και κατὰ τὴν πεισματῶδη πάλη Ἑλλάδος Γιουγκοσλαβίας οἱ ὑπέροχοι πρωταθληταί μας.

Ὁ Μαντικὸς εἰς τὰ 400 μ. Ὁ Φατσῆς εἰς τὰ 110 μ. μ. Γεωργακόπουλος εἰς τὰ 1500 μ. και ὁ Λαμπράκης εἰς τὸ τριπλοῦν ἐπώτευσαν ὁ δὲ Βλάχος εἰς τὸν δρόμον των 10000 μ. Ὁ Πουλιὸς εἰς τὸ τριπλοῦν και ὁ Σκιαδῆς εἰς τὰ 110 μ. μ. μὲς ἐξησφάλισαν ἀνὰ μιᾶν δευτέραν νίκην ἐνῶ οἱ

ΑΡΗΣ—Α.Ε.Κ.

ΠΑΛΛΕΣΒΙΑΚΟΣ—Α.Ε.Κ.
Ἀπὸ ἡμερῶν γίνονται διαπραγματεύσεις ἀπὸ κοινῶ ὑπὸ των συνεργαζομένων Σωματείω μας Ἀρεῶς και Παλλεσβιακοῦ διὰ τὴν μετάκλησιν εἰς τὴν πόλιν μας διὰ δύο ποδοσφαιρικὰς συναντήσεις τῆς Ἀθλητικῆς Ἐνώσεως Κων)πόλεως.

Ἡ πρώτη συνάντησις θὰ δοθῇ τὴν 26ην Ὀκτωβρίου ἡμέραν Σάββατον μεταξὺ Ἀρεῶς—Α.Ε.Κ. και ἡ δευτέρα τὴν 27ην τοῦ ἰδίου μηνὸς ἡμέραν Κυριακὴν μεταξὺ Παλλεσβιακοῦ—Α.Ε.Κ.

ΚΑΙ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΜΕ ΤΟΥΡΚΙΚΗΝ ΟΜΑΔΑ

Τὰ συνεργαζόμενα Σωματεῖα μας Ἀρης και Παλλεσβιακὸς ἐν τῇ προσπάθειᾳ των ὅπως ἐπαναφέρουν τὸ Μυτιληναϊκὸν ποδοσφαῖρον εἰς τὰς ὠραίας αὐτοῦ ἡμέρας τοῦ παρελθόντος, προῆλθον εἰς τὴν ἀπόφασιν ὅπως μετὰ τὴν καθόδον εἰς τὴν πόλιν μας τῆς Α.Ε.Κ. μετακαλέσουν και Τουρκικὴν ὀμάδα ἐκ Σμύρνης ἢ Κυθωνιῶν διὰ δύο ποδοσφαιρικὰς συναντήσεις δοθησομένας κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τὸ πρῶτον δεκαῆμερον τοῦ Νοεμβρίου.

Χύσεως ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ Ἀρεῶς και ἰσχυροτάτου σὺν τοῦ Καρακατσάνηκατέχοτος τὴν θέσιν τοῦ σέντερ φῶρ, σημειῶνται τὸ μοναδικόν του τέρμα.

Ὁ Ἀρης ὁ ὁποῖος με τὴν ἐπιτυχίαν αὐτὴν τοῦ Συντάγματος βλέπει ζωηρὸν τὸ φάσμα μιῆς ἰσοπαλίας και ἰσως και τῆς ἤττας του, συγκεντρώνει ὅλας του τὰς δυνάμεις και με μεγάλην ζωὴν ἀπειλεῖ τὸ τέρμα τοῦ Συντάγματος εἰς τὸ ὁποῖον ἀγευπνεῖ ὁ Κερεντζῆς.

Εἰς τὴν ἐπιθετικὴν γραμμὴν ἐκ φατεινότερον σημείου ἀποκελεῖ τὸ κέντρον με τοὺς Τζαβέλλα, Σαλατιέλην και Ζεῖμπέκων και εἰς τὴν ἐμπροσθοφυλακὴν και οἱ τρεῖς χαί με ἐπικεφαλῆς τὸν Παραδέκα. εἰς δὲ τὴν ὀπισθοφυλακὴν ὁ ὑπέροχος Βόμβας.

Τὸ τέλος τοῦ ἀγῶνος νικῆτριαν εὐρεν τὴν ὀμάδα τοῦ Ἀρεῶς διὰ 2—1 τέρματος.

Γενικῶς τὸ παιχνιδι ἀπὸ ποιτικῆς ἀπόψεως ἦτο ἀρκετὰ τεχνικόν, ἰδίως εἰς τὸ β' ἡμιχροῖον ἐκ μερῶν τῆς ὀμάδος τοῦ Ἀρεῶς ἐφημερόσθησαν ὠραίαται συνδυασμοὶ πλήρεις ζωῆς και τέχνης.

Ἡ ὀμάς τοῦ Συντάγματος ἐφῆρμοσε παιχνιδι καλλίτερον εἰς τὸ α' ἡμιχροῖον ἰσως ἐπαφελουμένη τοῦ ἀτάκτου παιχιδιοῦ των Ἀρειανῶν.

Φλώρος εἰς τὴν σφαιροβολία, Ἀδχαμῆς εἰς τὰ 1500 μ. Μισσηλῆς εἰς τὰ 400 μ. και ὁ Πετρόπουλος εἰς τὴν σφαιροβολίᾳ μὲς ἐξησφάλισαν ἑσσαραστρατῖας νίκας.

Ἡ πάλη κυρίως διεξήχθη ἀπὸ τῆς ἀρχῆς μεχρη τοῦ τέλους των Βαλκανικῶν ἀγῶνων μεταξὺ Ἑλλάδος και Γιουγκοσλαβίας κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ ἰσχυροὶ πρωταθληταί μας ἤρον νίκης πρωτοφανεῖς.

Γενικῶς ἡ βιβλιολογία ἔχει ὡς ἐξῆς :

Ἑλλὰς θαυροὶ 144 και Γιουγκοσλαβία θαυροὶ 117. Τὸ χαρμῶσον ἄγγελμα τοῦ τελικοῦ θοῖαρχου των Ἑθνηκῶν μας χωρηάτων ἐν Κων)πόλει μετέδωσαν ῥῆγη σιγνικήσως και μεγάλου ἐνθουσιασμοῦ εἰς Ἀθῆνας.

Εἰς τὴν Κων)πολιν οἱ πρωταθληταί μας ὑπὸ των Τούρκων και των ἐκεῖ Ἑλλήνων ἀπέσπασαν βαθεῖαν τὴν συμπάθειαν και ἀποτελοῦν τὸ ἀντικείμενον τοῦ θαυμασμοῦ και των πλέον εἰλικρινῶν ἐπευφημῶν ἰδίως ἀπὸ μερῶν των Τούρκων οἱ ὁποῖοι εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς εἰς τὰς ἐκάστοτε μάχας Ἑλλήνων και Γιουγκοσλαῶν πρωταθλητῶν ἐτέθησαν εἰς τὰς ἐκδηλώσεις των και ἐξεδήλωσαν τὴν συμπάθειάν των ὑπὲρ των ἡμετέρων.

Τὰ τεχνικὰ ἀποτελέσματα Σφαιροβολία 1ος) Κόβασεβιτς (Σέρβος) 14 μ. 43, 2ος) Τσφιν (Βούλγ.) 3ος) Νάμανιτς (Σέρβος) και 4ος) Φλώρος (Ἑλλη). Ἀρόμος 1500 μ. 1ος) Γεωργακόπουλος εἰς χε. 4.23", 5 (Ἑλ.), 2) Μανῆα (Ρουμ.) 3) Γκαλιπ και 4) Ἀδαμῆς.

Ἀρόμος 110 μ. μ. 1ος) Φατσῆς εἰς χε. 15", 5 (Ἑλλάς) 2ος) Σκιαδῆς (Ἑλλάς) 2ος) Ἐρλίγ.

Ἀρόμος 400 μ. 1ος) Μαντικὰς 53", 7 2ος) Δόνεις 3ος) Μπάντσακ και 4ος) Μισσηλῆς.

Ἀρόμος 10000 μ. 1) Μπούτσαν (Γιουγκ.) εἰς χε. 36", 3", 2) Βλάχος [Ἑλ.] 3) Χρίστις [Γιουγκ.]

Τριπλοῦν 1ος) Λαμπράκης Ἑλλ. 14, 14, 2ος) Πουλιός, 3ος) Βερῆ Τ. 4ος) Μπίσκοβιτς Γιουγκ.

Σφαιροβολία Γκότις [Γιουγκ.] 45, 57, Στέπσενικ και Πετρόπουλος.

ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΣ ΑΤΡΟΜΗΤΟΣ 4-0

Κατὰ τὸν σημερινὸν φιλικὸν ἀγῶνα ποδοσφαίρου, μεταξὺ Παναθηναϊκοῦ — Ἀτρομήτου νικητῆς ἦλθεν ὁ πρῶτος διὰ 4—0.

Χαμχοῦμης

ΑΡΗΣ - ΠΑΛΛΕΣΒΙΑΚΟΣ

Καθ' ὅς ἔχομεν πληροφορίας ὁ Ἀρης και ὁ Παλλεσβιακὸς διὰ συναντήσεως των εἰς φιλικὸν ἀγῶνα ποδοσφαίρου θὰ δώσουν τὸ σύνθημα τῆς ἐνέργεως και θὰ ἐγκαινιάσουν τὰς πρώτας ποδοσφαιρικὰς συγκυνήσεις τῆς νέας περιόδου.

Ὁ Παλλεσβιακὸς θέλων ν' ἀντιστρέφῃ τοὺς ὄρους των ἀποτελεσμάτων των μεχρη τοῦδε συναντήσεων του πρὸς τὸν ἰσχυρὸν του ἀντίπαλον Ἀρη και νὰ ἀποσπάσῃ και τὸν τίτλον τοῦ πρωταθλητοῦ κατὰ τὴν νέαν ποδοσφαιρικὴν περιόδον θὰ κατέλθῃ πάνοπλος εἰς τοὺς ἀγῶνας και με σύνθεσιν ἀποτελουμένην ἀπὸ τὰ ἰκανότερα στελεχῆ του Μυτιληναϊκοῦ ποδοσφαίρου.

Ἡ ὀμάς του θὰ ἀποτελεσθῇ ὡς ἐξῆς :

Κυριατῆς, Καρακατσάνης, Ζαχαρίου, Γούτος Ι, Μαλλιδῆς, Ζαντζιλιώτης, Γούτος ΙΙ, Λίγκας, Κατζόπουλος, Ψωμάδης, Μαλλιάκας, Κριτικῶπουλος, (Σίμος και Τρύφωνας).